

FIZ VERGARA VILARIÑO

(Santalla de Lóuzara-Samos, 1953-1997)



*Fiz, o labrego das letras da Lóuzara xabreira...
o poeta nos eidos da bremanza*

Fiz significa en toda Galicia, poesía, sensibilidade, forza imparable xurdida da dor e do sufrimento. Con dicir Fiz abonda: cunha soa sílaba, co son efémero que permanece para sempre no seu eco. Pronúnciase Fiz, e soa a terra en versos profundos, o fulgor que se alzou e aínda pervive en Lóuzara, a persoa que explorou a ferida con ollos decididos, para darlle un sentido e convertetela en mensaxe (adaptado da Asociación Cultural *Ergueitos* de Sarria).

OBRA

Pra vós (1971)

Encontro cos tiburós (1973)

Orfo de ti en terra adentro (1976)

Poeta muiñeiro á deriva (1983)

Nos eidos da bremanza (1990)

Pastora de sorrisos (1993).

Animal sen fel (1994)

Cando chegues (se chegas logo),
atoparásme neste rechuvazo,
rañando as chagas nun continuo rogo.
Pero hame dar forza o teu abrazo
para acender no lar un baril fogo
e loitar xunto a ti brazo con brazo.

Se viñeras a min polo aveseado
dunha norteira fraga de veludo,
o viño meu xa non sería acedo.
Nin acedo sería o tempo rudo,
pois farías da miña vida un ledo
paraíso de amor no vento mudo.